

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Lauantai 2.7.2022
päiväseurat klo 13.00
Matti Sihvonen

Tulin tähän kaupunkiin ensimmäisen kerran maaliskuussa 1940. Meidät evakot oli tungettu Sortavalassa jo ennestään täpötäyteen junaan. Se oli viimeinen siviilijuna. Juna oli täysin pimeä niin kuin sodan aikana piti olla. Meitä oli viisi lasta äidin helmoissa. Hänen sylinsä riitti vain yksivuotiaalle. Toiset neljä äiti joutui siinä pimeydessä uskomaan tuntemattomille ihmisille, jotka lupasivat hoitaa lasta yön yli. Oli vain luotettava, että lapset päätyivät rakastaviin käsiin.

Mutta ei ainoastaan yö ollut pimeä, ainakin yhtä musta oli junan matkustajien mieli. Meihin sopivat silloin sanat, jotka ovat yhdessä Taizén ekumeenisen yhteisön laulussa: ”Me yössä kuljemme, yössä ja kaipaamme luokse lähteen. Ja kaipausta tietämme valaisee, vain jano valaisee.”

Juna lähti liikkeelle ja kulki hitaasti kohti pohjoista. Yön jälkeen valkeni aamu. Olimme Joensuussa. Täällä saimme ruokaa. Meidät majoitettiin kirkkoon. Seuraavana yönä matka jatkui, emme tienneet minne.

Karjalan siirtolaisten evakkojunat ovat jo historiaa, mutta evakkojuna tässä maailmassa kyllä riittää. Siitä pitävät ihmisen itsekkyyden, ahneuden ja vallanhalun huolen. Monet eivät pääse edes evakkojunaan, vaan joutuvat etsimään turvaa kellareista.

Olimmepä missä tahansa, hengellinen matkanteko koskettaa meitä kaikkia. Sitä varten olemme nytkin täällä. Kenties meidän monen vaellukseen sopivat sanat: ”Me yössä kuljemme, yössä. Ja kaipausta tietämme valaisee, vain jano valaisee.”

Mutta kantaako pelkkä jano tai kaipausta eteenpäin? Eikö uskon pitäisi olla muutakin kuin pelkkää janoa? Mitä entiset tämän tien kulkijat ovat ajatelleet? Yksi heistä kuvailee omaa tilaansa näin: ”Niin kuin peura janoissaan etsii vesipuroa, niin minä kaipaan sinua, Jumala. Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa.” Jumalan ikävä ja jano! Näin psalmissa 42. Miksi Jumalan jano ei kantaisi meitäkin! Sanoihan Jeesus vuorisaarnassaan, että autuaita ovat ne, ”joilla on vanhurskauden nälkä ja jano”.

”Me yössä kuljemme, yössä.” Pimeän polun kulkeminen on monille meistä tuttua. Polku on kapea. Kivet ja kannot tekevät kulkemisen hankalaksi. Jano vaivaa ja väsymys painaa. Lähde pitää löytää. Kulkijat kompastelevat ja kaatuvat, mutta nousevat yhä uudestaan. Etkä sinä ole ainoa kulkija. Eikö vain pimeydessä liity mukaan joku joka rohkaisee jatkamaan. Tulee toinen, joka näyttää lyhyillä tietä. Tulija itse on käynyt lähteellä ja vakuuttaa, että se on aivan lähellä.

Raamatun psalmeissa kulkee punaisena lankana Jumalan hyvien tekojen muistaminen. Muistelija on usein yksityinen ihminen. Omassa ikävässään hänelle palautuu mieleen, miten suurta iloa hän

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

sai kokea joskus ennen, silloin ja silloin. Monesti profeetat panevat napisevan ja pelkäävän kansan kertaamaan historiaa. Ettekö muista, miten esi-isämme selvisivät! Ikävässä he lähtivät kohti luvattua maata. Edessä oli tuntematon taival ja lukemattomat vaarat, mutta heitä eivät hukuttaneet meren aallot eikä karu, vedetön erämaa.

Pimeällä polullamme meitä rohkaisee ennen muuta Herramme muisto. Kristus itse taisteli yön pimeydessä. Hän oli yksin. Hän joutui herättelemään nukkuvia oppilaitaan usean kerran. "Ettekö te edes hetken vertaa jaksaneet valvoa kanssani? hän sanoi." Vaikka Kristus nuhteli ja herätteli oppilaitaan, hän ei hylännyt heitä. Nuo nukkujat hän vähän ajan kuluttua lähetti maailmaa valloittamaan.

Vaikka tänään tuntisitkin omiksesi sanat "me yössä kuljemme", muista, että yhtä totta ovat sanat "me aamua kohden kuljemme". Yön jälkeen valkenee aina aamu. Aamu valkenee jo nyt, mutta mehän olemme matkalla siihen aamuun, jota ihmisen sanat eivät yllä kuvaamaan. Silloin janoamme saa lopullisen tyydytyksen. Olemme päässeet lähteelle. Siellä odottaa hän, joka sanoo: "Minä olen A ja O, alku ja loppu. Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä." (Ilm. 21:6.) Tulijoita saapuu jatkuvana virtana, resuisin vaattein ja kulunein kengin, kuka janoisena, kuka loppuun väsyneenä, mutta he tulevat, he tulevat... Myös me tulemme.